

کنیسه شیطان چیست؟ (مکاشفه فصل ۲ آیه ۹)

نویسنده مقاله: مهران پورپشنگ

در کتاب مکاشفه دو بار به کنیسه شیطان اشاره شده (فصل ۲ آیه ۹، فصل ۳ آیه ۹). مسیح در پیام به دو کلیسای اسمیرنا و فلادلفیه از اصطلاح “کنیسه شیطان” استفاده کرد. قبل از آن که به بررسی این اصطلاح بپردازیم، ابتدا باید درباره کنیسه بدانیم.

کنیسه مرکز امور اجتماعی یهودیان ساکن هر شهر بود. یهودیان هر هفته یک بار برای عبادت و ملاقات یکدیگر در کنیسه جمع می شدند. در این مکان، یهودیان شریعت الهی را می آموختند و ایمان والدین به فرزندان منتقل می گردید. کسانی که به علت مسافرت یا دوری از اورشلیم، نمی توانستند برای عبادت در معبد حاضر باشند، به کنیسه می رفتند. کنیسه در رشد و حفظ یهودیت نقش مهمی داشت. یهودیانی که در تمام کشورها پراکنده بودند، در هر شهر که به تعداد کافی یهودی وجود داشت، کنیسه تاسیس می کردند.

ساختمان کنیسه غالباً با سنگ های مرغوب و گرانبها ساخته می شد. اگر جماعت کنیسه ثروتمند بودند، وسایل و اثاثیه بسیار گرانبها برای آن تهیه می کردند. عیسی به طور مرتب در جلسات کنیسه حضور داشت. شاگردان عیسی نیز به مراسم عبادت در کنیسه عادت داشتند.

پولس در مسافرت های بشارتی اش، وقتی به شهر جدید وارد می شد، ابتدا در کنیسه حضور می یافت و به یهودیان بشارت می داد. با خواندن رساله یعقوب درمی یابیم که مسیحیان یهودی در کنیسه ها عبادت می کردند (فصل ۲ آیات ۱ - ۲).

به همین دلیل شباهت هایی میان جلسات عبادتی کنیسه و کلیسا وجود دارد: قسمتی از کلام خدا که قرائت می شد، توسط موعظه تفسیر می گردید. در پایان جلسه، دعای برکت توسط رئیس کنیسه یا یکی از مشایخ، انجام می گردید. بعدها که مخالفت یهودیان شدت گرفت، مسیحیان برای همیشه از کنیسه جدا شدند.

در اواخر قرن اول میلادی، هنگامی که یوحنا در جزیره پتموس دوران تبعید را می گذراند، رویایی طولانی درباره وقایع زمان های آخر مشاهده کرد. یوحنا در رویا مسیح را دید که به هفت کلیسا پیام می دهد. عیسی در پیام به دو کلیسای اسمیرنا و فیلاذلفیه از اصطلاح “کنیسه شیطان” استفاده کرد. مقصود از “کنیسه شیطان” چیست؟

عیسی به کلیسای اسمیرنا فرمود “آنان می گویند یهودی و فرزند خدا هستند، اما نیستند، بلکه از کنیسه شیطان هستند” (مکاشفه فصل ۲ آیه ۹). در پیام به کلیسای فیلاذلفیه، مسیح فرمود: “آنانی که از کنیسه یهود خود را یهودی می نامند، اما نیستند و دروغ می گویند” (فصل ۳ آیه ۹).

کلیساهای اسمیرنا و فلادلفیه که در غرب ترکیه امروزی واقع شده بودند، از سوی رومی ها و یهودیان

تحت فشار و آزار و اذیت قرار گرفتند، به طوری که اعضای کلیسای اسمیرنا خانه و اموال خود را از دست داده بودند. در شهرهای اسمیرنا و فلادلفیه، جماعتی خود را یهودی و مومن می نامیدند، اما با مسیح و کلیسای او به شدت مخالف می ورزیدند.

این در حالی است که یهودی به شخصی اطلاق می شود که نخست از نسل ابراهیم بود و دوم از شریعت موسی پیروی می کرد. پولس رسول فرمود: "یهودی حقیقی آن نیست که ظاهراً یهودی باشد، بلکه کسی است که از باطن یهودی است" (رومیان فصل ۲ آیات ۲۸ - ۲۹).

مقصود مسیح از "کنیسه شیطان"، ساختمان کنیسه نبود، بلکه منظور او جماعتی بود که در کنیسه جمع می شدند و با نهضت مسیحیت و پیام انجیل مخالفت می کردند. هدف و نقشه این جماعت آن بود که مانع گسترش مسیحیت شده و آن را در نطفه خفه کنند. جالب است که آنان ادعا می کردند که قوم خدا هستند. اما مسیح نه فقط ادعای این یهودیان را رد نمود، بلکه جماعت آنان را "کنیسه شیطان" نامید.

حتی زمانی که عیسی بر روی زمین بود، فرزندان موروثی را از فرزندان روحانی متمایز کرد (یوحنا فصل ۸ آیات ۳۱ - ۴۴). رهبران مذهبی یهود به طور موروثی فرزندان ابراهیم بودند، بنابراین می پنداشتند که فرزندان خدا هستند. اما اعمال آنان نشان می داد که فرزندان شیطان هستند.

مسیح به رهبران یهود فرمود: "اگر فرزند ابراهیم بودید، از رفتار خوب ابراهیم سرمشق می گرفتید. شما می خواهید مرا بکشید. ابراهیم هرگز چنین کاری نمی کرد. وقتی چنین می کنید از پدر واقعی تان (شیطان) پیروی می کنید" (یوحنا فصل ۸ آیات ۳۹ - ۴۰). آنان نمی خواستند به تعالیم مسیح ایمان بیاورند، چون نمی خواستند. شیطان از لجاجت، غرور و تعصب آنان استفاده کرد تا مسیح را رد کنند.